

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. กบอติตข้าราชการพลเรือนสามัญ

สำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๑/๑๓๖ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า กรมป่าไม้มีหนังสือถึงสำนักงาน ก.พ. หรือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับผู้ที่ออกจากราชการไปแล้ว รายนายบุญเลิศ ชุ่มขุนทด อดีตข้าราชการสังกัดกรมป่าไม้ ซึ่งมีข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ นายบุญเลิศ ชุ่มขุนทด ผู้ถูกกล่าวหาเกษียณอายุราชการโดยกรมป่าไม้ไม่ได้ดำเนินการทางวินัยแก่นายบุญเลิศ ชุ่มขุนทด แต่อย่างใด ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธร อำเภอรัตนบุรี เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีกล่าวหานายบุญเลิศ ชุ่มขุนทด เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งป่าไม้อำเภอรัตนบุรี ว่าเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือทุจริต เป็นเจ้าพนักงานรับรองเอกสารอันเป็นเท็จในโครงการส่งเสริมเกษตรกรปลูกป่าในท้องที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๙ และ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งขณะนั้น นายบุญเลิศ ชุ่มขุนทด ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ส่งเสริมป่าไม้ในพื้นที่อำเภอรัตนบุรี มีหน้าที่ให้การส่งเสริมแนะนำเกษตรกรผู้ร่วมโครงการ ตรวจสอบรับรองผลการปลูกป่าของเกษตรกร จำนวน ๒ ราย ว่าดำเนินการปลูกป่าครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ ทั้งที่เกษตรกรทั้งสองรายดังกล่าว ไม่ได้ปลูกป่าหรือปลูกป่าไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ จนทำให้รัฐต้องจ่ายเงินไปโดยไม่ถูกต้อง รวมเป็นเงิน ๘๓,๙๐๐ บาท

เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมป่าไม้ ให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่นายบุญเลิศ ชุ่มขุนทด ตามนัยมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกรมป่าไม้ได้นำเรื่องเสนอ อ.ก.พ. กรมป่าไม้ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ และที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากนายบุญเลิศ ชุ่มขุนทด เกษียณอายุราชการไปแล้ว จึงไม่ต้องด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่เห็นควรให้หารือปัญหานี้ไปยังสำนักงาน ก.พ.

อ.ก.พ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ ซึ่งทำการแทน ก.พ. ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งกฎหมายทั้งสองฉบับได้บัญญัติความในส่วนที่เกี่ยวกับการกล่าวหาและการสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ที่ออกจากราชการไปแล้วไว้ต่างกัน โดยมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้กล่าวหาเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ในขณะที่ผู้นั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี ในขณะที่การดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่ออกรายการไปแล้ว จะกระทำได้อีกเมื่อข้าราชการผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนออกรายการ ซึ่งถือเป็นปัญหาความไม่สอดคล้องกันของกฎหมายสองฉบับ จึงมีมติให้หารือปัญหาดังกล่าวมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาว่ากรมป่าไม้จะดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยแก่นายบุญเลิศ ชุ่มขุนทด ต่อไปได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมป่าไม้) และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปได้ดังต่อไปนี้

(๑) ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๔ จังหวัดนครราชสีมา ได้เข้าทำการตรวจสอบการดำเนินโครงการส่งเสริมเกษตรกรปลูกป่าของสำนักงานป่าไม้จังหวัดสุรินทร์ พบว่า การเบิกจ่ายเงินสนับสนุนโครงการดังกล่าวไม่ถูกต้องทำให้ราชการเสียหายเป็นเงินจำนวน ๕,๑๘๒,๙๐๐ บาท

(๒) วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ นายบุญเลิศ ชุ่มขุนทด ได้เกษียณอายุราชการ โดยกรมป่าไม้ไม่มีการดำเนินการทางวินัยแก่นายบุญเลิศฯ

(๓) วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๕ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๔ จังหวัดนครราชสีมา ได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ให้พิจารณาดำเนินการกับกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งทางแพ่ง ทางอาญา และทางวินัย ซึ่งในส่วนของนายบุญเลิศ ชุ่มขุนทด นั้น จังหวัดสุรินทร์ได้ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดี

(๔) วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอรัตนบุรี เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

(๕) วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติรับเรื่องไว้พิจารณา และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าการกระทำของนายบุญเลิศฯ มีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาลงโทษทางวินัยแก่นายบุญเลิศฯ

(๖) วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมป่าไม้ เพื่อให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่นายบุญเลิศฯ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้ว เห็นว่า โดยที่ มาตรา ๙๒^๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติไว้ชัดแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิด ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และในการพิจารณา โทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ และในมาตรา ๙๓^๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเดียวกันยังได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการ พลเรือนสามัญจะต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่การพิจารณาลงโทษ ข้าราชการพลเรือนสามัญจะสามารถกระทำได้เพียงใดและอย่างไรย่อมต้องเป็นไปตามกฎหมาย หรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนสามัญ ทั้งนี้ ตามแนวความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) ในเรื่องเสร็จที่

มาตรา ๙๒ ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์ แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและ เอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเพื่อพิจารณา โทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วย การบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ แล้วแต่กรณี

กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ประธานกรรมการส่งรายงาน และเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ ประธานคณะกรรมการตุลาการ ศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการฝ่ายตุลาการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการโดยเร็ว โดยให้ถือเอารายงานและเอกสารของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนหนึ่ง ของสำนวนการสอบสวนด้วย และเมื่อดำเนินการได้ผลประการใดแล้วให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือวันที่ได้มีคำวินิจฉัยว่าไม่มีความผิดวินัย

สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสาร ที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปยังผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

มาตรา ๙๓ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่งและวรรคสามแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และให้ผู้บังคับบัญชาหรือ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง

๕๖๖/๒๕๕๓^๓ ซึ่งการพิจารณาลงโทษทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการแล้ว ได้แก่ มาตรา ๑๐๐^๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดเงื่อนไขไว้สองประการ กล่าวคือ

ประการแรก ข้าราชการพลเรือนสามัญจะต้องถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษก่อนวันที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นจะออกจากราชการ

ประการที่สอง ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปแล้วภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ

ด้วยเหตุนี้ การที่ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญจะอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้จึงต้องปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนสามัญได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษก่อนออกจากราชการ และผู้บังคับบัญชาได้เริ่มดำเนินการสอบสวนภายในเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ แต่ในกรณีที่เป็นการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น มาตรา ๙๒^๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ให้ถือว่าการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นที่ยุติโดยผู้บังคับบัญชาไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก กรณีจึงต้องถือว่าการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีผลอย่างเดียวกับการสอบสวนของผู้บังคับบัญชาตามความหมายของมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ เพราะผลแห่งการไต่สวนดังกล่าวจะถูกถือเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ดังนั้น หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนสามัญได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฯลฯ ก่อนออกจากราชการและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เริ่มดำเนินการไต่สวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ข้าราชการพลเรือนสามัญ

^๓บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการทหารที่เกษียณอายุราชการแล้ว ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนมาก ที่ นร ๐๙๐๕/๘๕๗ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๔มาตรา ๑๐๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว โดยมีใช้เพราะเหตุตายผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ

ในกรณีตามวรรคหนึ่งถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้คงโทษ

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

พ้นจากราชาการแล้ว ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญก็ย่อมสามารถดำเนินการ
สั่งลงโทษทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนสามัญตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้

เมื่อข้อเท็จจริงในเรื่องที่ขอหารือมานี้ปรากฏว่า จังหวัดสุรินทร์ได้ดำเนินการร้องทุกข์
กล่าวโทษกับนายบุญเลิศฯ ต่อพนักงานสอบสวนภายหลังจากที่นายบุญเลิศฯ ได้เกษียณอายุราชการ
ไปแล้ว และถ้าถือเอาวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เป็นวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เริ่มต้นทำการ
ไต่สวนก็เป็นเวลาเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายบุญเลิศฯ พ้นจากราชาการแล้ว กรมป่าไม้
จึงไม่อาจพิจารณาลงโทษทางวินัยกับนายบุญเลิศฯ ได้อีกต่อไป

(นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤศจิกายน ๒๕๕๖